

Miért olyan boldogok a finnek?

Az Erasmus+ pályázat keretén belül lehetőségem adódott ellátogatni a nem is olyan fagyos északra, Finnországba, Helsinki városába. Pénteken, tanítás után utaztam, ezért mire sötétben megérkeztem az alváson kívül nem sok máshoz maradt energiám. Másnap azonban már reggel nyakamba vettem a várost, és a Google-térkép segítségével igyekeztem eljutni a szállásról a kikötőbe. Szombaton ugyanis a kikötő piaccá alakul át, és bár a szuveníres bódék hétköznap is kint vannak, szombaton mégis nagyobb az élet. A kikötőben egymásba értek a gőzölgő narancssárga sátrak, amelyekben ízes rénszarvashúst és különféle forró italokat kínáltak. A vasárnap is hasonlóan telt, a távolabbra eső látványosságok kerültek sorra, és természetesen a kikötőbe is visszatértem, ahol egy gyönyörű régi vásárcsarnokot is meglátogattam.

Hétfőn aztán elkezdődött az oktatás, már a köszöntő levélben is megírták, hogy benti papucsot vagy zoknit mindenképpen vigyünk, mert a finnek komolyan veszik a cipőcserét, ami az időjárást nézve nem is olyan meglepő. Ezen a napon megismerkedtünk egymással, bemutattuk iskoláinkat és kis bevezetést kaptunk a finn oktatási rendszerbe, azon belül is annak fenntarthatósági részébe.

A második napon a környezetvédelmi problémák témájával kezdtünk, majd a fenntartható fejlesztésekkel folytattuk és a nap zárásaként egy felelős fogyasztásról szóló workshoppal fejeztük be. Délután elhajóztunk Suomenlinna szigetére, mely korábban erődként szolgált, manapság pedig kezdi a lakosság újra visszafoglalni a katonai bázisból fennmaradt építményeket.

Szerdán a diák-természet kapcsolatról volt szó az oktatás első részében, arról, hogy hogyan, milyen foglalkozásokkal tudjuk mi is közelebb vinni a diákokat a természethez, hiszen ha a zord északon, nagy hóban a finn iskolák ezt képesek megtenni, nekünk is könnyű lehet. Ugyancsak a diákok témájához kapcsolódik az ökoszorongás kérdése is, megoldást próbáltunk keresni arra, hogy hogyan tudnánk a diákokat az effajta problémákon átsegíteni. Ezután a kurzus részeként ellátogattunk az Oodi könyvtárba, ahol megláttuk milyen egy valóban közösségi könyvtár. A belépés mindenkinek ingyenes, a könyvek kölcsönzése is. Emellett számos szolgáltatás elérhető ingyen vagy szinte ingyen. Volt konyha, varrógépek, nyomtatók, lézervágó, sőt privát szobák konferenciákhoz, értekezletekhez is.

Csütörtökön egész napos kiránduláson vettünk részt, meglátogattuk Mustikkamaa szigetét, ami tulajdonképpen egy „okos sziget”. Megnézhettük mely energiaforrásokat használnak (nap, szél, geotermikus), és hogy hogyan is néz ki egy igazi ököváros. Az utcák

alatt futnak a szemétszállító csövek, kertek és művészeti alkotások díszítik a köztereket. A nap során számos kinti feladatban vettünk részt, amelyeket majd itthon is tudok hasznosítani a saját tanóráimon. A nap zárásaként egy goosechase-feladatot oldottunk meg egy idilli kis szigeten.

Az utolsó tanítási napunkon próbáltunk magunk is kieszelni valamiféle tervet, hogy a héten tanultakat hogyan tudnánk a mi intézményünkben is felhasználni. A kurzus értékelése és az összefoglalás után megkaptuk az okleveleket, és elkészítettük tanulótársainktól és tanárunktól.

A szombati napra maradt a kulturális program, a kurzus lehetőséget adott arra, hogy Helsinki három nagy múzeumából az egyiket meglátogathassuk. A választásom a HAM-ra, avagy a Helsinki Art Museumra esett, ahol éppen egy Tove Janssonról szóló kiállítás volt. Legnagyobb meglepetésemre a múzeumok többsége tele volt emberekkel.

A vasárnap aztán ismét az utazásról szólt, kicsit izgalmasabban, hiszen elkezdett sűrűn esni a hó, így két órás késéssel tudtunk csak indulni. Mindent összefoglalva a kurzus abszolút teljesítette az elvártakat, és arra is rá kellett jönnünk, hogy a finnek azért olyan boldogok, mert ragaszkodnak a természethez való közelséghez. A gyerekek akkor is kimennek a szünetben, ha térdig ér a hó vagy esik az eső. Minden órához kapcsolódik valahogy a természet védelme, szeretete, megőrzése. Iskolánk természeti adottságait, környezetét talán nekünk is egy kicsit jobban ki kellene használni. Kiitos!

Varga Réka

2024.10.25-11.03.

Helsinki

